

KUNSTUITJE

De filmclub

De Vrienden van de Uitkijk
Over de honderd leden. Op de foto:
Ger Rakhorst (achterste rij, derde
van links). Daarnaast Rieks Had-
ders (met wit overhemd).

Foto Marieke Wijntjes

Rieks Hadders (61): 'We bestaan al drie jaar, maar vorig jaar dreigde sluiting van het filmhuis De Uitkijk in Amsterdam. Toen zijn we als vriendenvereniging wel een stuk actiever geworden. Het filmhuis is gered. Niet dat wij daar nou ook zo'n rol in hebben gespeeld, maar we zijn wel hun beste klanten. We programmeren zelf klassiekers en voorpremières. Bij onze beste avonden moeten er mensen stiekem in het gangpad zitten.'

Ger Rakhorst (56): 'Al onze leden hebben wel iets met film te maken. Rieks was adjunct-directeur van het Filmmuseum en ikzelf heb 11,5 jaar bij bioscoop Rialto gewerkt. Verder hebben we nog Nelly Frijda, Thom Hoffman...'

Hadders: 'We zoeken bij elke voorpremière iemand die iets over de film kan vertellen. Als het even kan vragen we ook de regisseur. Zitten we met de makers in de zaal.'

Rakhorst: 'Nee hoor, dat voelt helemaal niet ongemakkelijk. Als je enige kritiek hebt, kun je altijd wel met anderen in discussie en die reageren vaak instemmend. Alleen, de regisseur is vaak verliefd op zijn eigen beelden, hè.'

Hadders: 'Een keer maar was er een incident. Hadden we één van de hoofdpersonen en de regisseur van de roadmovie/documentaire *The Devil's Carriage* in de zaal zitten. En

die hoofdpersoon was kwáád. Was het er helemaal niet mee eens hoe hij in de film was neergezet. Tja wat doe je dan? Je probeert zo goed mogelijk te voorkomen dat het op slaan uitdraait, haha.'

Rakhorst: 'Makers in de zaal, da's geen probleem. Weet je wat moeilijk is? Films gewoon fysiek op film te krijgen.'

Hadders: 'Films ouder dan tien jaar zijn gewoonweg niet meer te krijgen. Fassbinder op celluloid? Vergeet het maar. Of je moet via de distributeur zo'n drieduizend euro betalen. Het heeft met de rechten te maken. Je betaalt niet zozeer voor de film maar om die te mogen vertonen.'

Rakhorst: 'En zolang digitaal nog net niet de kwaliteit heeft van celluloid...'

Hadders: 'Puristen? Hij wel.'

Rakhorst: 'Mwah, kijk, als je zo'n film als *Berlin: Die Sinfonie der Grosstadt* uit 1927 digitaal ziet, wordt ie weer net te mooi. Maar het gaat me uiteindelijk niet om de drager hoor. De film blijft het belangrijkste en voor mij persoonlijk de surrealistische film.'

Hadders: 'Ik ben meer het type dat er aan hecht dat alleen de beelden het verhaal vertellen. Een goed shot mag van mij best tien minuten duren. Ik ken een Hongaarse film *Milky Way*: 82 minuten negen shots. Het lijkt op stilstand, maar er gebeurt heel veel als je heel goed kijkt. De meeste mensen gaan na tien minuten koffie zetten. Ik ga dan plat.'

Pablo Cabenda